

31.12.08

ועדת הבחירות המרכזית לכנסת ה-18

הפונה: איתי פורמן, תז: 036014082
נייד: 054-6845540, פקס: 1533-6185957
בן עזרא 7, ת"א

בקשה לפסול את רשימת "ברית לאומית דמוקרטית" (בל"ד)

הפונה מתכבד לפנות לוועדת הבחירות המרכזית הנכבדה (להלן: "הועדה") בבקשה לפסול את רשימת בל"ד מלהתמודד לכנסת ה-18 וזאת בהתאם לחוק יסוד: הכנסת, סעיף 7 א' ואלו הם נימוקי הבקשה:

הקדמה:

1. סעיף א' 7 לחוק יסוד: הכנסת קובע כדלקמן:

"רשימת מועמדים לא תשתתף בבחירות לכנסת אם יש במטרותיה או במעשיה, במפורש או במשתמע, אחד מאלה:

- (1) שלילת קיומה של מדינת ישראל כמדינתו של העם היהודי;
- (2) שלילת האופי הדמוקרטי של המדינה;
- (3) חסרתה לגזענות."

2. כפי שיוכח להלן, מצעה של מפלגת בל"ד (להלן: "המפלגה") שולל, מניה ובניה, את קיומה של מדינת ישראל כמדינתו של העם היהודי.

3. מפלגת בל"ד מסדה ע"ד עזמי בשארה אשר נמלט מהארץ לאחר שנחשד בריגול. עם זאת, המבקש ידגיש כי בקשת הפסילה הנ"ל אינה נוסמכת, כלל וכלל, על מעשיו של ד"ר בשארה או על דעותיו אלא על מצע המפלגה ועליו בלבד. הבחנה זו חשובה בעיקר לשלב הבא בבקשה זו, העתירה הצפויה לבג"צ לאחר, ובמידה, שועדת הבחירות הנכבדה תקבל את הבקשה.

4. על פי א"ב 11280/02, וועדת הבחירות המרכזית כנגד אחד טיבי, ישנה הפרדה בין פסילת מועמד לבין פסילת רשימה. בעוד פסילת מועמד חקקת ל- "אישור" בג"צ, אשר משמעו, על פי ההלכה הפסוקה, כי בית המשפט נכנס בנעליה של וועדת הבחירות ומפעיל את שיקול דעתו העצמי, הרי ע"מ למנוע פסילתה של רשימה, על בג"צ לקבוע כי החלטתה של וועדת הבחירות חרגה ממתחם הסבירות. בלשון הפסיקה נאמר:

"השוני בין סוגי ההחלטות מתבטא במסרת שבו החלטתה של ועדת הבחירות היא במיתחם הסבירות... השאלה שבית המשפט מציג לעצמו בסוג פניות זה הינה, אם רשות שלטונית סבירה היתה רשאית לקבל החלטת שנתקבלה. אם התשובה היא בחיוב, נדחה בית המשפט את הערעור. גם אם הוא עצמו לא היה מקבל אותה. לא כן כאשר לאישור הבחירות בסוג חליק זה – בו בית המשפט הוא חלק מתהליך שכלול החלטת עצמה – על בית המשפט העליון להביע את גישתו שלו"

5. כידוע בעבר סירב בג"צ לאשר את החלטת וועדת הבחירות לפסול את רשימת בל"ד. ברם, וכפי שיפורט להלן, הטעמים והנסיבות בגין מוגשת בקשה זו כיום שונים מהטעמים והנסיבות בהם פסל בית המשפט בעבר את ההחלטה לפסול את רשימת בל"ד. השוני האמור, מחייב התמודדות אמיצה וישירה עם השאלה העיקרית: האם מפלגה הפועלת באופן מוצהר ומפורש בעד שלילת אופייה היהודי של מדינת ישראל יכולה לרוץ כרשימה לכנסת, למרות האיסור המפורש בחוק.

ב. מדינת כל אזרחיה – חיסול זהותה היהודית של המדינה

6. הפונה יפנה את הוועדה לאתר האינטרנט של המפלגה בו מפורסם מצעה ובו התמיכה ברעיון "מדינת כל אזרחיה", שם נרשמו, בין השאר, הדברים הבאים: "בל"ד נאבוקת למען השינוי הדמוקרטי עד ההגעה למדינה

דמוקרטיה של כל אזרחיה... "ובחלק נוסף של המצע: "בל"ד פיתחה את חזון ופרויקט "מדינת כל אזרחיה". תור כדי פעילות מתמדת לתרגומו אל שפת התוכניות" (החלקים האמורים סומנו כ-"נספח 1").

http://www.taiamoa.org/article_details.aspx?TopID=66&tab=article&title=המצע%20של%20בל

7. הפונה מבקש להבהיר כי מאחורי מכבסת המילים הנ"ל, הנטלית לכאורה בעקרונות דמוקרטיים יפים, עומדת כוונה מוצהרת, וכלל לא מוסתרת, לחסל את אופייה היהודי של המדינה, אין מדובר בדברים בעלמא אלא בתוכנית מסודרת הכוללת "פעילות מתמדת לתרגומו אל שפת התוכניות".

8. ע"מ להבהיר את הכוונה במכבסת המילים הנ"ל, הפונה יצטט מדברי הסבר של אחד מחברי הכנסת של המפלגה וראש המפלגה כיום, חה"כ ג'מאל זחאלקה, המפורסמים אף הם בגלוי באתר המפלגה הרשמי. הדברים מסבירים את מהות הרעיון של "מדינת כל אזרחיה", כפי שהוא מופיע במצע המפלגה:

"מדינת כל אזרחיה" היא פרויקט של חילון, שכן ההגדרה המינימליסטית של מדינת חילונית היא הפרדת הדת מהמדינה וניטרליות דתית. עדתית וכיתתית. כל עוד המדינה מגדירה את עצמה כמדינה יהודית לא תוכל להתקיים הפרדה בין דת ומדינה, ומכאן הדלות הבלתי נסבלת של מה שנקרא "החילוניות הישראלית". המיוצגת בידי מפלגות רעשניות ומעצבי דעת קהל המתחזרים בחילוניות אך אינם מוכנים להתמודד עם משמעותה. הפרויקט הפוליטי של בל"ד הוא החזון החילוני היחיד בישראל".

כפי שעולה בבירור מהדברים לשיטת בל"ד יישום אותו "פרויקט פוליטי" או הרעיון של "מדינת כל אזרחיה" אינם אפשרי כל עוד מדינת ישראל מגדירה את עצמה כמדינה יהודית, ומכאן עולה כי לא רק שבל"ד שוללת את קיומה של מדינת ישראל כמדינה יהודית, היא אף פועלת להוציא מטרה זו מן הכוח אל הפועל. המסמך המלא, הנמצא כאמור באתר המפלגה הרשמי ונכתב ע"י יו"ר המפלגה, ניתן לקריאה בקישור האינטרנט המצורף. נקודות מרכזיות בדברים, הכוללות התבטאויות השוללות אף הן את יהדותה של המדינה סומנו כ- "נספח 2".

http://www.taiamoa.org/article_details.aspx?TopID=65&tab=article&title=אזרחיה%20כל%20מדינת%20של%20חזון

הדברים שנקבעו בא"ב 11280/02

9. כאמור בעבר בא"ב 11280/02 סירב בג"צ לאשר את פסילת רשימת בל"ד, אלא שבאותה העת החליטה הוועדה הנכבדה, בד בבד, גם לפסול אישית את חה"כ עזמי באשרה.

10. הפונה יסב את תשומת ליבם של חברי הוועדה הנכבדה לסיבה המדויקת בגינה סירב בג"צ לאשר את פסילת רשימת בל"ד. כאמור (ראה סעיף 4 לבקשה זו), פסילתו של מועמד דורשת את אישור בית המשפט אשר מפעיל את שיקול דעתו העצמי אם לאשר או לבטל את ההחלטה, זאת בניגוד למצב בו נפסלת רשימת מועמדים אז ההחלטה תבטל רק במקרה של חריגה בוטה ממתחם הסבירות. במקרה של ד"ר בשארה קבעה דעת הרוב, כנגד דעת המיעוט החולקת, כי ד"ר בשארה זכאי להינתן מחמת הספק ועל כן סירבה לאשר את פסילתו (כהערת אגב יציין הפונה כי לאור בריחתו של ד"ר בשארה מהארץ בחשד לריגול הספק, אם אי פעם היה כזה, הוסר). לאחר מכן קבע בג"צ (ללא נימוק בפס"ד) כי החלטת הוועדה לפסול את רשימת בל"ד התבססה על החלטתה לפסול את ד"ר בשארה ומכאן, ורק מכאן, הפכה החלטתה לפסול את הרשימה לבלתי סבירה. מכאן במשתמע בג"צ למעשה קבע כי במידה ורשימת בל"ד הייתה נפסלת בהתבסס על מצעה ולא בהתבסס על זהות העומד בראשה, ההחלטה הייתה נמצאת במתחם הסבירות והייתה מאושרת:

"לפיכך, קבלתנו את ערעורה של רשימת המועמדים של בל"ד מבוססת על מסקנתנו לפיה החלטתה של ועדת הבחירות בעניין זה חרגה ממתחם הסבירות באופן המצדיק את התערבותנו בה. זאת, שכן החלטה זו התבססה רובה ככולה על פסילת מועמדותו של ח"כ בשארה. אולם, משעה שלא אישרנו החלטה זו באשר למועמדותו של ח"כ בשארה, הפכה החלטת ועדת הבחירות למנוע את השתתפותה של רשימת בל"ד כולה לבלתי סבירה עד כדי הצדקת התערבותנו בה במסגרת הערעור שהוגש"

11. לאחר שהדברים חוזרו, יעבור הפונה לתאר את דעת המיעוט בע"ב 11280/02, אשר מנתה לא פחות מארבעה משופטי ביהמ"ש העליון ומהווה בסיס חזק לפסילת רשימת בל"ד, כרשימה. בדעה זו קבעה כבוד השופט שטרסברג כהן, לאחר שנחשפה לחומרים מסווגים ולראיות שסיפק שירות הביטחון הכללי, כדלקמן:

"לשיטתי, על בסיס הנורמות והמבחנים אותם יש ליישם והפרשנות התכליתית הראויה של סעיף 7א ולאור רמתן הגבוהה והמשכנעת של הראיות שהוצגו בפנינו, דין השלושה, פסלות... בפתח דברי אציין, כי עמדותיו של ח"כ בשארה הן עמדותיה של בל"ד, תפיסתם האידיאולוגית והפוליטית זהה וכך גם המטרות

שהציבו לעצמם והמעשים הנעשים להגשמתן. המפלגה כולה נסבה סביבו וסביב תורתו. לפיכך, התייחסותו בהמשך לח"כ בשארה כמוה כהתייחסות אל בל"ד... העולה ממכלול השקפותיו ותורתו של ח"כ בשארה - ה"תיאורטיות" וה"פוליטיות" כאחד - הוא, כי מטרותיו, שלשם הגשמתן הוא מבקש להיבחר לכנסת, כוללות את ביטול הציונות, ביטול היות מדינת ישראל ביתו הלאומי של העם היהודי, ביטול המדינה כמדינה יהודית והחלפתה במדינה אחרת שתבוא תחתיה, לה הוא קורא בשם "מדינת כל אזרחיה".

12. הפונה מבקש להדגיש, שוב, כי אין בקשתו עוסקת בד"ר בשארה. בקשתו קשורה אך ורק למצע מפלגת בל"ד אשר לא שונה ולא תוקן מאז. המפלגה לא התנעה מד"ר בשארה (תמונתו עדיין מתנוססת בגאון באתר המפלגה), גם לאחר שנמלט מהארץ בחשד לריגול, לא התנעה מהאידיאולוגיה שלה ולא שינתה מאותה אידיאולוגיה ולו פסיק. הפונה לא ילאה את הוועדה בכל דעת המיעוט ורק יצטט את שורות הסיכום:

"שינוי אופייה של המדינה ממדינה יהודית ודמוקרטית למדינה שלא תהא עוד מדינה יהודית, הוא המטרה המרכזית, הדומיננטית, של ח"כ בשארה ובל"ד. זהו הייעד השליטי שלהם... את היעד השליטי של חיסול מדינת ישראל כמדינה יהודית, מבקשים ח"כ בשארה ובל"ד להוציא מן הכוח אל הפועל. לשם כך מבקשים הם להיבחר לכנסת. אופיה ההדרגתי של הוצאת יעד זה מן הכוח אל הפועל, נגזר ממגבלות כוחו הפוליטי המצומצם של ח"כ בשארה, נכון לעת הזו... אין בכך כדי להפחית כח זה מן הסכנה הצפויה ממי שתותר לסופה של המדינה כמדינה יהודית"

13. הפונה יבקש להדגיש כי חזקה שדבריה של שופטת בית המשפט העליון, המדברים בעד עצמם ואשר נתמכו בדעתם של משלושה מחבריה תוך שהם מקבלים גושפנקא בפסה"ד, הנם דברי אמת, ואין סיבה לחברי הוועדה לפקפק בדברים או לערער עליהם. אם קבעה השופטת סטרסברג כהן, בפסק דינה, כי: "לאור רמתן הגבוהה והמשכנעת של הראיות שהוצגו בפנינו, דין השלושה, פסלות" וכי הדברים נוגעים ישירות למצע מפלגת בל"ד, הרי למעשה כבר בשנת 2002 היו ראיות מוצקות כנגד מפלגת בל"ד והאידיאולוגיה המנחה אותה והוועדה הייתה יותר מרשאית לפסול אותה.

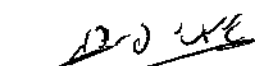
14. מכאן, מלבד שינוי הנסיבות אשר הסירו את הספק גם מהספקנים, הפעם, בניגוד לפעם הקודמת, מתבקשת מהוועדה לפסול אך ורק את רשימת בל"ד, ולא מועמד ספציפי, ומהטעם כי מצעה ושאיפתה להפוך את ישראל ל- "מדינת כל אזרחיה" עומדים בסתירה לסעיף 7 א' בחוק. מכאן, במידה ותקבל הוועדה הנכבדה את בקשת הפונה ומהנימוקים המדויקים שהוא העלה, החלטתה זו צפויה להיפסל אך ורק אם בג"צ יקבע כי היא חרגה ממתחם הסבירות. לפונה נראה כי יקשה מאוד על שופטי ביהמ"ש העליון לטעון כי דעתם של ארבעה מחבריהם הייתה כה בלתי סבירה עד שהיא נמצאת מחוץ למתחם הסבירות ומחייבת את התערבותם.

סיכום:

15. כך קבע כבוד הנשיא (לשעבר) ברק ברע"א 7793, 7504/95 - גאנם יאסין נ' "ימין ישראל": "מדינה זכאית להגן על עצם קיומה. דמוקרטיה זכאית להגן על עצמה בפני המבקשים להשתמש בה לשם פגיעה בעצם קיומה. אמת, דמוקרטיה צריכה להיות סובלנית כלפי חסר הסובלנות. אך דמוקרטיה אינה צריכה לאפשר בסובלנותה את עצם חיסולה". כך קבע כבוד הנשיא (לשעבר) שמגר בע"ב 2/84 - משה מימן נ' יו"ר ועדת הבחירות המרכזית לכנסת האחת-עשרה: "חוקה אינה מרשם להתאבדות, וזכויות אזרח אינן במה לכילון לאומי... את חוקיו של עם יש לפרש על בסיס ההנחה כי מבקש הוא להמשיך ולהתקיים. זכויות האזרח יונקות מקיומה של המדינה, ואין להפכן קרדום לחיסולה".

16. בקשת הפסילה נסמכת אך ורק על מצע בל"ד, על הקונספט של "מדינת כל אזרחיה", ועל הקביעות הפוזיטיביות לגבי מהות הרעיון והאידיאולוגיה כפי שנקבעו בע"ב 11280/02. בל יטעו חברי הוועדה. אם ארבעה משופטי ביהמ"ש העליון הוציאו תחת ידם קביעות כה חד משמעיות כנגד האידיאולוגיה של מפלגת בל"ד והיו מוכנים לתת ידם לפסילת מפלגה בישראל, כנראה שהמצב חמור בהרבה ממה שאף ידוע לפונה.

17. נהגו לומר כי קאטו הזקן סיים את כל נאומיו במילים: *Ceterum censeo Carthaginem esse delendam* (ובתרגום לעברית: "מלבד זאת אני סבור שיש להחרב את קרטגו") גם אם החלטת הוועדה תיפסל בסופו של דבר פעם נוספת, אין הדבר צריך להרתיע את חברי הוועדה מלהביע את דעתם ולשלוח מסר ברור, פעם אחר פעם, לכל אלה המבקשים לקעקע את יסודות המדינה מבפנים: לא נאפשר לכם לנצל את הדמוקרטיה הישראלית כמכשיר לחיסול מדינת ישראל כמדינת העם היהודי. ההיסטוריה לימדה שקאטו צדק וכי בסופו של דבר קיבלו את דעתו. את קרטגו היה צריך להחרב, אז, ואת רשימת בל"ד יש לפסול, היום.

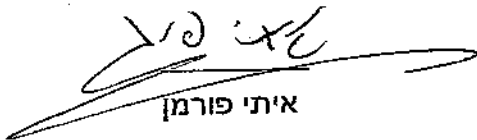

איתי פורמן

תצהיר

אני החתום מטה, איתי פורמן, נושא תעודת זהות מספר 036014082, לאחר שהוזהרתי כי עלי להצהיר את האמת וכי אהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק אם לא אעשה כן, מצהיר בזאת כי:

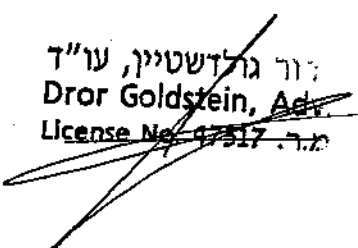
1. העובדות שמסרתי בעתירתי הנ"ל בסעיפים 1 – 17 הן נכונות למיטב הבנתי וידיעתי.
2. המסמכים שצורפו בנספחים 1 ו-2 אמיתיים הם.

אני מצהיר כי זה שמי, זו התימתי, ותוכן תצהירי אמת.

איתי פורמן

אישור

אני הח"מ ד"ר דרור גולדשטיין עו"ד, מאשר בזאת כי ביום 31.12.68 הופיע בפני מר איתי פורמן, נושא ת.ז. מס' 036014082, ולאחר שהוזהרתי כי עליו להצהיר את האמת וכי אם לא יעשה כן יהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק, חתם בפני על תצהירו זה.

ד"ר גולדשטיין, עו"ד
Dror Goldstein, Adv.
מ.ר. 47517 License No.